

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

18 noiembrie 2014**mun. Chișinău**

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Ursache Petru,

Judecători – Timofti Vladimir, Nicolaev Ghenadie, Alerguș Constantin,

Moraru Petru,

a judecat, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către inculpata Rojic Alexandra și de către avocatul acesteia, Tănase Constantin, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 mai 2014, în cauza penală privind-o pe

Rojic Alexandra Eugeniu, născută la 04 iunie 1954, originară din mun. Chișinău, domiciliată în mun. Chișinău, str. Pandurilor 16, ap. 18;

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 03.02.2012 –23.07.2013 (prima instanță)

2. 04.09.2013-06.05.2014 (instanța de apel)

3. 25.08.2014–18.11.2014 (instanța de recurs ordinar).

Asupra recursurilor în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 23 iulie 2013, Rojic Alexandra a fost condamnată în baza art. 190 alin. (5) Cod penal la 10 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar pentru femei de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în organele publice pe un termen de 4 ani.

Acțiunea civilă a fost admisă, încasându-se de la Rojic Alexandra în beneficiul părților vătămate:

- Petrușca Nicolae, prejudiciul material în sumă totală de 74579,40 euro, care urmau a fi convertiți în valută națională a Republicii Moldova la rata de schimb din data plății; prejudiciul moral în sumă de 40 000 lei; cheltuieli pentru asistență juridică 7870 lei, în rest acțiunea cu caracter nepatrimonial a fost respinsă, ca neîntemeiată;

- Bejenari Iurie, prejudiciul material în sumă totală de 23327,50 euro, care urmau a fi convertiți în valută națională a Republicii Moldova la rata de schimb din data plății; prejudiciul moral în sumă de 40000 lei; cheltuieli pentru deplasarea părții vătămate în sumă de 5022 lei; cheltuieli pentru asistență juridică în sumă de 4180 lei; în rest acțiunea cu caracter nepatrimonial a fost respinsă, ca neîntemeiată;

- Copița Ludmila, prejudiciul moral în sumă de 40000 lei; asistență juridică în sumă de 5000 lei; în rest acțiunea cu caracter nepatrimonial a fost respinsă, ca neîntemeiată; acțiunea civilă în latura prejudiciului material a fost admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor convenite să hotărască instanța civilă

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat, că Rojic Alexandra, activând în funcția de director al SRL „R&R” conform statutului de înregistrare cu IDNO 1002600017814 din 24 noiembrie 1999, acționând din numele întreprinderii, la data de 28 aprilie 2009, aflându-se în oficiul întreprinderii cu sediul pe str. Industrială 27 din mun. Chișinău, a încheiat cu Țîpu Vasile Eremia contractul de obținere a drepturilor de posesor a imobilului pe calea investiției de capital în construcție cu nr.

179/09 pe apartamentul cu două odăi nr.36, situat la etajul 6, cu suprafața totală de 84 m/2, în blocul locativ situat în mun. Chișinău, str. A. Russo 59, pentru care Țîpu Vasile Eremia a achitat integral valoarea apartamentului și anume suma de 690454,38 lei și a înregistrat la 18 mai 2010 dreptul său de proprietate la întreprinderea de stat „Cadastru”.

Ulterior, la 26 august 2009, Rojic Alexandra, deși cunoștea cu certitudine despre faptul vânzării imobilului mai sus-indicat lui Țîpu Vasile, intenționat, având scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările și admițând în mod conștient survenirea acestora, a încheiat cu Petrușca Nicolai Ivan contract de obținere a drepturilor de posesor a imobilului pe calea investiției de capital în construcție cu nr. 182/09 pe același apartament cu două odăi nr.36, situat la etajul 6, cu suprafața totală de 84 m/2, în blocul locativ situat în mun. Chișinău str. A. Russo 59, de la care a dobândit ilicit bani în sumă de 46200 Euro, care conform cursului oficial al Băncii Naționale la data indicată constituia 740 664.54 lei, mijloace bănești pe care fără a-i introduce în casieria întreprinderii, i-a însușit și folosit în interes personal, cauzând astfel părții vătămate Petrușca Nicolai Ivan pagubă materială în proporții deosebit de mari.

2.1. Tot ea, Rojic Alexandra Eugeniu, continuându-și acțiunile sale criminale, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, activând în funcția de director al SRL „R&R”, acționând din numele întreprinderii, intenționat, având scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane prin înșelăciune sau abuz de încredere în proporții deosebit de mari, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările și admițând în mod conștient survenirea acestora, la 14 august 2009, aflându-se în oficiul cu sediul pe str. Industrială 27, din mun. Chișinău, a încheiat cu Cerbari Vadim contractul de obținere a drepturilor de posesor a imobilului pe calea investiției de capital în construcție cu nr. 181/09 pe apartamentul cu două odăi nr.83 situat la etajul 6, cu suprafața totală de 64.7 m/2, în blocul locativ situat în mun. Chișinău str. A. Russo 59, pentru care a dobândit de la acesta mijloace financiare în sumă de 559357,15 lei ce constituie valoarea totală a apartamentului, deși cunoștea cu certitudine că anterior, la 17 decembrie 2007, conform contractului nr. 135/07 semnat de către ea personal, același apartament nr.83, cu suprafața de 64m/2 de pe str. A. Russo 59 a fost înstrăinat lui Bejenari Iurie contra sumei de 654115 lei, bani pe care la fel fără a-i introduce în casieria întreprinderii, i-a însușit și folosit în interes personal, cauzând astfel părții vătămate Bejenari Iurie o pagubă materială în proporții deosebit de mari în suma indicată.

2.2. Tot ea, Rojic Alexandra, continuându-și acțiunile sale criminale, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, activând în funcția de director al SRL „R&R”, acționând din numele întreprinderii, intenționat, având scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane prin înșelăciune sau abuz de încredere în proporții deosebit de mari, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările și admițând în mod conștient survenirea acestora, la 02 noiembrie 2009, aflându-se în oficiul cu sediul pe str. Industrială 27 din mun. Chișinău, a încheiat cu Cheltuitor Vladimir contractul de obținere a drepturilor de posesor a imobilului pe calea investiției de capital în construcție cu nr. 187/09 pe încăperea comercială indicată pe scheme 1,3 (J-H) situat la etajul 1, cu suprafața totală de 42,9 m/2, în blocul locativ situat în mun. Chișinău str. A. Russo 61/6, pentru care a primit de la acesta mijloace financiare în sumă de 575570,84

lei, ce constituie valoarea totală a încăperii, bani pe care nu i-a introdus în casieria întreprinderii, deși cunoștea cu certitudine că, anterior la 07 februarie 2008, conform contractului nr. 136/08 semnat de către ea personal, aceiași încăpere comercială indicată pe scheme 1.3 (J-H) situat la etajul 1, cu suprafața totală de 42.9 m², în blocul locativ situat în mun. Chișinău str. A. Russo 61/6, a fost vândută cet. Copița Liudmila, contra sumei de 640000 lei, bani pe care, la fel, fără a-i introduce în casieria întreprinderii, i-a însușit și folosit în interes personal, cauzând astfel părții vătămate Capița Liudmila o pagubă materială în proporții deosebit de mari.

În total, prin acțiunile sale Rojic Alexandra Eugeniu a dobândit ilicit bunurile altor persoane prin înșelăciune sau abuz de încredere, în sumă totală de 2034779,54 lei, cauzând părților vătămate sus indicate o pagubă materială în proporții deosebit de mari.

3. Sentința a fost atacată în ordine de apel de către inculpata Rojic Alexandra și avocatul acesteia, Tănase Constantin, prin care au solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie dispusă încetarea procesului penal în privința inculpatei Rojic Alexandra, pe motiv că în cadrul urmăririi penale au fost comise unele încălcări de procedură. Totodată, apărătorul Tănase C. a menționat despre necesitatea efectuării unei expertize suplimentare în comisie, care să stabilească dacă sumele încasate de Rojic Alexandra au fost introduse în casieria întreprinderii sau au fost însușite de către aceasta.

3.1. În apelul declarat de către partea vătămată Copița L. s-a solicitat casarea parțială a sentinței, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să se dispună încasarea de la Rojic Alexandra în beneficiul său a prejudicial cauzat, a dobânzilor calculate, dobânzilor la dobânzi, conform acțiunii civile sau măcar suma investită conform contractului în mărime de 37 740 euro, convertiți în valuta națională, ceea ce constituie suma de 624000 lei, precum și prejudicial moral în mărime de 200000 lei. În motivarea apelului, partea vătămată Copița L. a invocat că, instanța de fond eronat în sentință s-a referit la prevederile art. 387 alin.(3) Cod Procedură penală, lăsând ca asupra cuantumului despăgubirilor convenite să hotărască instanța civilă, necâtând la faptul că atât la urmărirea penală, cât și în instanța de judecată dânsa a depus acțiunea civilă motivată și argumentată. De asemenea, partea vătămată Copița L. a indicat, că pedeapsa aplicată inculpatei este prea blândă, ținând cont din circumstanțele cauzei, comportarea inculpatei, care nu a recunoscut vina, nu s-a căit de cele comise, a săvârșit infracțiunea cu folosirea încrederii acordate, la urmărirea penală și în instanța de fond a împiedicat stabilirea adevărului, a tergiversat intenționat examinarea cauzei, eschivându-se de la pedeapsa. La ultimele ședințe judiciare, fiind citată legal nu s-a prezentat în judecată. Astfel, părțile pe dosar s-au adresat cu demersul de a-i aplica față de inculpata Rojic Alexandra măsura preventivă sub forma de arest, care de instanțe se respingeau nemotivat și neîntemeiat, ce și i-a dat lui Rojic Alexandra posibilitatea de a parași țara, fără permisiunea organului de urmărire penală și a instanței de judecată.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 mai 2014 au fost respinse, ca nefondate, apelurile declarate, cu menținerea hotărârii atacate.

În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat, că la pronunțarea sentinței, instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpata Rojic Alexandra a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 190 alin. (5) Cod penal.

Instanța de apel a apreciat critic afirmațiile inculpatei precum că, dânsa, n-a urmărit scopul dobândirii ilicite, prin înșelăciune și abuz de încredere, cu folosirea

situației de serviciu, a mijloacelor bănești în sumă de 2 034 779,54 lei, de la părțile vătămate Petrușca Nicolai Ivan, Bejenari Iurie și Capița Liudmila, deoarece ele nu corespund adevărului și sunt date de către inculpată în scopul de a se eschiva de la răspunderea penală și sunt combătute prin totalitatea de probe acumulate la materialele cauzei.

Referitor la pedeapsa stabilită, instanța de apel a reținut, că prima instanță i-a aplicat inculpatei o pedeapsă echitabilă, ținând cont de prevederile art. 7, 75 Codul penal, de lipsa circumstanțelor atenuante și agravante, de faptul că inculpata a comis o infracțiune deosebit de gravă, n-a restituit prejudiciul cauzat ca urmare a comiterii infracțiunii.

Totodată, instanța de apel a stabilit că, inculpata Rojic Alexandra a restituit o parte din suma încasată pentru încăperea comercială a părții vătămate Capița Ludmila, și anume 9000 euro, fapt confirmat de partea vătămată.

Cu referire la acțiune civilă înaintată de partea vătămată Capița Ludmila, instanța de apel a indicat, că instanța de fond corect a admis parțial acțiunea civilă înaintată de către prima, fiind încasat de Rojic Alexandra în contul părții vătămate Ludmila Capița dauna morală în mărime de 40000 lei, considerând ca fiind exagerată sumele de pretinse de ultima în mărime de 575000 lei, iar în instanța de apel - 200000 lei.

5. Decizia instanței de apel este atacată la 04 august 2014 și la 07 august 2014 cu recursuri ordinare de către inculpata Rojic Alexandra și de către avocatul acesteia, Tănase Constantin, prin care, indicând temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6 Cod de procedură penală, au solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie dispusă încetarea procesului penal intentat în privința inculpatei Rojic Alexandra, pe motiv că în cadrul urmăririi penale au fost comise unele încălcări de procedură, și anume, urmărirea penală a fost pornită pe cauza dată pe 3 februarie 2010 în temeiul elementelor infracțiunii prevăzute de art. 191 alin.(5) Cod penal. Prin ordonanța din 6 august 2010 la prezenta cauză penală a fost conexe materialele cauzei penale 2010481106, pornite la data de 28 iulie 2010 conform elementelor infracțiunii prevăzute de art. 190 alin.(5) Cod penal; prin ordonanța procurorul Barbăroș Dumitru din 6 decembrie 2010, Rojic Alexandra a fost scoasă de sub urmărire penală pe motiv că, condamnată a avut această calitate mai mult de trei luni, fapt care impunea scoaterea acesteia de sub urmărire penală. Astfel, consideră, că inculpatei nu i s-a asigurat dreptul de a nu fi urmărită, judecată sau pedepsită de mai multe ori pentru aceiași faptă, fiind încălcate prevederile art. 63, 280-281, 284, 287 Cod de procedură penală. Concomitent, au menționat, că ordonanța din 3 ianuarie 2012 este ilegală, întrucât prin ea s-a anulat o ordonanță emisă în condițiile legii și nu se conține mențiunea despre reluarea urmăririi penale. La fel, consideră că în mod vădit ilegal nu le-a fost admisă cererea de numire a unei noi expertize, în situația când de la momentul adoptării sentinței au apărut circumstanțe noi.

5.1. Pe cauză nu a fost depusă nici o referință.

6. Judecând argumentele recursurilor ordinare în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit consideră, că acestea urmează a fi respinse ca inadmisibile, din următoarele considerente.

Referitor la recursul ordinar declarat de către avocatul Tănase Constantin în numele inculpatei Rojic Alexandra.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Instanța de recurs, potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că recursul este declarat peste termen.

În conformitate cu prevederile art. 422 Cod de procedură penală (în red. 05.04.2012), termenul de recurs este de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

Conform materialelor dosarului, dispozitivul deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău a fost pronunțat la 06 mai 2014, în prezența avocatului Tănase Constantin, apărător al inculpatei Rojic Alexandra, fapt confirmat prin procesul-verbal al ședinței de judecată (Vol. V, f.d. 106-119), tot atunci s-a anunțat despre ziua pronunțării deciziei motivate – 03 iunie 2014 (Vol. V, f.d. 116).

Reieșind din aceste circumstanțe se constată, că termenul de 30 zile de atac cu recurs ordinar a deciziei instanței de apel, stabilit de art. 422 Cod de procedură penală nu a fost respectat de către avocatul Tănase Constantin, deoarece recursul în cauză a fost declarat de recurent la 04 august 2014 (Vol. V, f.d. 199-207) cu mult peste 30 de zile, prin urmare, Colegiul penal lărgit consideră că recursul în cauză a fost depus peste termenul prevăzut de art. 422 Cod de procedură penală.

Mai mult ca atât, recurentul nu a adus argumente întemeiate în justificarea motivelor întârzierii declarării recursului ordinar depus la 04 august 2014.

Colegiul penal lărgit invocă, că termenul de recurs este absolut și are caracter imperativ, în sensul că depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac.

În această ordine de idei, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră, că recursul ordinar declarat de către avocatul Tănase Constantin în numele inculpatei Rojic Alexandra urmează a fi respins ca inadmisibil, ca fiind declarat peste termen.

Referitor la recursul ordinar declarat de către inculpata Rojic Alexandra.

În conformitate cu art. 422 Cod de procedură penală, recursul se declară în termen de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

În speță se constată, că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recurs ordinar la 04 august 2014, împotriva deciziei instanței de apel din 06 mai 2014, pronunțată în ședința publică pe 03 iunie 2014, copia deciziei motivate traduse în limba rusă a primit-o la 11 iulie 2014 (Vol. V, f.d. 180), în termen.

Potrivit art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța poate respinge recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

Drept temeiuri pentru recurs, inculpata Rojic Alexandra a invocat prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, adică cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței - temeiuri care nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului ordinar declarat.

Examinând cauza, Colegiul penal lărgit consideră că atât prima instanță, cât și instanța de apel just au stabilit starea de fapt și de drept, pronunțându-se asupra tuturor

motivelor invocate în apel, apreciind fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, adoptînd în așa mod o hotărîre legală și întemeiată, ținînd cont de prevederile art.101 Cod de procedură penală, just încadrînd acțiunile inculpatei Rojic Alexandra în baza art. 190 alin. (5) Cod penal.

Astfel, Colegiul lărgit menționează ca fiind inadmisibil argumentul invocat de către recurentă, precum că în cadrul urmăririi penale au fost comise unele încălcări de procedură, și anume, urmărirea penală a fost pornită pe cauza dată pe 3 februarie 2010 în temeiul elementelor infracțiunii prevăzute de art. 191 alin.(5) Cod penal. Prin ordonanța din 6 august 2010 la prezenta cauză penală a fost conexe materialele cauzei penale 2010481106, pornite la data de 28 iulie 2010 conform elementelor infracțiunii prevăzute de art. 190 alin.(5) Cod penal; prin ordonanța procurorul Barbăroș Dumitru din 6 decembrie 2010, Rojic Alexandra a fost scoasă de sub urmărire penală pe motiv că, condamnată a avut această calitate mai mult de trei luni, fapt care impunea scoaterea acesteia de sub urmărire penală. Concomitent, a menționat, că ordonanța din 3 ianuarie 2012 este ilegală, întrucît prin ea s-a anulat o ordonanță emisă în condițiile legii și nu se conține mențiunea despre reluarea urmăririi penale.

În acest sens, instanța de recurs ordinar relevă, că ordonanța de punere sub învinuire este un act procedural și în cazul în care sînt încălcate prevederile legale referitoare la punerea sub învinuire a persoanei, nu atrage nulitatea absolută a actului procedural respectiv, deoarece nu cad sub incidența art.251 alin.(2) Cod de procedură penală.

Conform alin.(4) al art.251 Cod de procedură penală, încălcarea oricărei altei prevederi legale decît cele prevăzute în alin.(2) atrage nulitatea actului dacă a fost invocată în cursul efectuării acțiunii – cînd partea este prezentă, sau la terminarea urmăririi penale – cînd partea ia cunoștința de materialele dosarului, sau în instanța de judecată – cînd partea a fost absentă la efectuarea acțiunii procesuale, precum și în cazul în care proba este prezentată nemijlocit în instanță, iar potrivit, iar potrivit art. 230 alin. (2) Cod de procedură penală, în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.

Din materialele cauzei rezultă că ordonanța de punere sub învinuire în baza art. 190 alin. (5) Cod penal a fost emisă la 28 iulie 2010 (Vol. I, f.d. 1); prin ordonanța din 09 august 2010 s-a dispus conexarea cauzelor penale nr. 2010488007 și 2010481106 cu conferire în continuare a numărului de ordine 2010488007 (Vol. I, f.d. 3); prin ordonanța din 21 decembrie 2010 s-a dispus conexarea cauzelor penale nr. 2010488007 și 2010481456, cu conferire în continuare a numărului de ordine 2010488007 (Vol. I, f.d. 7); prin ordonanța din 30 noiembrie 2010 s-a dispus conexarea cauzelor penale nr. 2010488007 și 2010488057, cu conferire în continuare a numărului de ordine 2010488007 (Vol. I, f.d. 10); prin ordonanța din 06 decembrie 2010 a fost scoasă de sub urmărirea penală bănuita Rojic Alexandra, recunoscută în această calitate prin ordonanța din 09 august 2010, în legătură cu expirarea termenului de menținere în această calitate (Vol. I, f.d. 157-158); prin ordonanța din 03 ianuarie 2012 a fost anulată ordonanța din 06 decembrie 2010 de scoatere a persoanei de sub urmărire penală, fiind indicat descoperirea de noi fapte și ulterioara punere sub învinuire (Vol. III, f.d. 101a); prin ordonanța din 03 ianuarie 2012 Rojic Alexandra a fost pusă sub învinuire în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal (Vol. III, f.d. 106-107).

La 03 ianuarie 2012 a fost adusă la cunoștință ordonanța de punere sub învinuire din 03 ianuarie 2012 lui Rojic Al. și avocatului acesteia Tighinean A., contra semnătură (Vol. III, f.d.110). În cursul efectuării acțiunii respective, precum și la terminarea urmăririi penale, când învinuita a luat cunoștință de materialele dosarului, reluarea urmăririi penale, ordonanța de punere sub învinuire nu au fost contestate și nici nu au fost înaintate careva cereri în acest sens, sub aspectul prevăzut de art. 251 alin. (4) Cod de procedură penală (Vol. III, f.d. 151-155).

Prin urmare, Colegiul penal lărgit concluzionează că la momentul prezentării materialelor de urmărire penală, atât Rojic Al. cât și avocatul acesteia Tighinean A. nu s-au considerat afectați într-un drept prevăzut de lege, întrucât nu au invocat încălcarea termenului prevăzut de art. 63 alin. (2) pct. 3) Cod de procedură penală, precum și nu au avut nici o obiecție asupra reluării urmăririi penale, concluzionându-se că au acceptat situația dată, astfel se prezumă că ea a pierdut dreptul procesual de a indica această circumstanță în recursul ordinar, nefiind invocată la etapa respectivă, prevăzută de art. 251 alin. (4) Cod de procedură penală.

Referitor la argumentul recurenteii, precum că instanța de apel greșit prin încheierea din 06 mai 2014 a respins, ca nefondat, demersul înaintat de către avocatul Tănase C. cu privire la efectuarea unei expertize suplimentare în comisie, Colegiul penal lărgit specifică că în conformitate cu prevederile art. 144 alin. (1¹) Cod de procedură penală, cererea de solicitare a efectuării expertizei se formulează în scris, cu indicarea faptelor și împrejurărilor supuse constatării și a obiectelor, materialelor care trebuie investigate de expert, fapt ce nu a fost întocmit de către partea apărării. Mai mult, în motivarea încheierii adoptate, instanța de apel just a menționat, că nu este necesar de a efectua suplimentar expertiza în comisie, deoarece prin raportul de expertiză judiciar-contabilă nr. 2674 din 13 iunie 2010 și prin raportul de expertiză grafologică nr. 3 din 04 ianuarie 2012 s-a dat răspuns la toate întrebările relevante, precum și la întrebările incluse în cererea părții apărării de numire a expertizei suplimentare în comisie, nefiind invocate în cerere motive importante care ar necesita numirea expertizei suplimentare în comisie.

Totodată instanța de recurs statuează că infracțiunea prevăzută de art. 190 Cod penal este o infracțiune materială, care se consideră consumată din momentul în care făptuitorul obține posibilitatea reală de a folosi sau a dispune de bunurile altuia la propria sa dorință, la speța dată, momentul consumării infracțiunilor este momentul vânzării a două oară a aceluiși bun, fapt ce a fost realizat de către Rojic Al., care a vândut apartamentul cu două odăi nr.36, situat la etajul 6, cu suprafața totală de 84 m/2, în blocul locativ situat în mun. Chișinău, str. A. Russo 59, atât cet. Țîpu Vasile, cât și cet. Petrușca Nicolai; apartamentul cu două odăi nr.83 situat la etajul 6, cu suprafața totală de 64.7 m/2, în blocul locativ situat în mun. Chișinău str. A. Russo 59 atât cet. Cerbari Vadim, cât și cet. Bejenari Iurie; încăperea comercială indicată pe scheme 1,3 (J-H) situat la etajul 1, cu suprafața totală de 42,9 m/2, în blocul locativ situat în mun. Chișinău str. A. Russo 61/6 atât cet. Cheltuitor Vladimir, cât și cet. Copița Liudmila.

Colegiul lărgit mai invocă că în speța dată inițial între părți au existat raporturi civile, care urmare a comportamentului viclean al inculpatei Rojic Al., eventual în urma neînțelegerilor cu părțile vătămate, fără a le restitui banii încasați de la aceștia, precum că a reziliat contractele cu ei, aceste acțiuni ale inculpatei întrunesc elementele infracțiunii de escrocherie.

Limita între un acord civil și o escrocherie este latura subiectivă, care în cadrul relațiilor civile este caracterizată prin buna-credință a părților, iar în cazul escrocheriei, prin abuz de încredere și înșelăciune. Lipsa intenției infracționale la momentul intrării în raporturi juridice civile nu presupune excluderea posibilității trecerii pe parcurs a raporturilor civile în sfera penalului.

Cu referire la celelalte argumente invocate de inculpata Rojic Al., Colegiul penal lărgit constată că din conținutul lor s-a evidențiat că recurenții nu sunt de acord cu modalitatea de apreciere a probelor și a concluziilor de nevinovăție a inculpaților.

Astfel, rezultă că criticele formulate au format obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel și cărora aceasta le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă, pe care instanța de recurs și-a însușit-o pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune, avînd în vedere și faptul că hotărîrile atacate au fost verificate și în raport cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, în sensul că nu s-au identificat și alte motive care să ducă la casarea acestora.

Totodată, motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, astfel, criticele formulate de recurentă nu pot fi considerate ca motiv sub aspectul casării hotărîrilor contestate, ca fiind ilegale.

Reaprecierea probelor, în modul propus de către autoarea recursului, nu se încadrează în prevederile art. 427 Cod de procedură penală, iar o altă opinie asupra probelor care au fost puse la baza hotărîrii instanței de fond, menținută prin decizia instanței de apel, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

Prin urmare, recursul declarat de inculpata Rojic Alexandra urmează a fi respins ca inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat, cu menținerea hotărîrii atacate, deoarece temeiurile invocate pentru recurs, prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală nu și-au găsit confirmarea în instanța de recurs ordinar.

7. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibile, recursurile ordinare declarate de către inculpata Rojic Alexandra și de către avocatul acesteia, Tănase Constantin, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 mai 2014, în cauza penală privind-o pe **Rojic Alexandra Eugeniu**, cu menținerea hotărîrii atacate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată la 09 decembrie 2014.

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Timofti Vladimir

Nicolaev Ghenadie

Alerguș Constantin

Moraru Petru